

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 21. september 2016 — straffesag mod Etablissements Fr. Colruyt NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van beroep te Brussel — Belgien)

(Sag C-221/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2011/64/EU — artikel 15, stk. 1 — fabrikanter og importørers frie fastsættelse af de maksimale detailsalgspriser for forarbejdet tobak — national lovgivning, der forbyder detailhandlernes salg af sådanne varer til priser, der er lavere end de priser, som er anført på banderolen — frie varebevægelser — artikel 34 TEUF — bestemte former for salg — artikel 101 TEUF, sammenholdt med artikel 4, stk. 3, TEU)

(2016/C 419/23)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van beroep te Brussel

Part i hovedsagen

Etablissements Fr. Colruyt NV

Konklusion

- 1) Artikel 15, stk. 1, i Rådets direktiv 2011/64/EU af 21. juni 2011 om punktafgiftsstrukturen og satserne for forarbejdet tobak skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der forbyder detailhandlere at sælge tobaksvarer til en enhedspris, der er lavere end den pris, som fabrikanten eller importøren har anført på den banderole, der er påført disse varer, for så vidt som denne pris er fastsat frit af fabrikanten eller importøren.
- 2) Artikel 34 TEUF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der forbyder detailhandlere at sælge tobaksvarer til en enhedspris, der er lavere end den pris, som fabrikanten eller importøren har anført på den banderole, der er påført disse varer, for så vidt som denne pris er fastsat frit af importøren.
- 3) Artikel 101 TEUF, sammenholdt med artikel 4, stk. 3, TEU, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der forbyder detailhandlere at sælge tobaksvarer til en enhedspris, der er lavere end den pris, som fabrikanten eller importøren har anført på den banderole, der er påført disse varer.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 10.8.2015.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 22. september 2016 — combit Software GmbH mod Commit Business Solutions Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-223/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 207/2009 — EU-varemærker — enheds karakter — konstatering af en risiko for forveksling alene i en del af EU — territorial rækkevidde af forbuddet i forordningens artikel 102)

(2016/C 419/24)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: combit Software GmbH

Sagsøgt: Commit Business Solutions Ltd

Konklusion

Artikel 1, stk. 2, artikel 9, stk. 1, litra b), og artikel 102, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EU-varemærker skal fortolkes således, at når en EU-varemærkedomstol fastslår, at brugen af et tegn skaber en risiko for forveksling med et EU-varemærke inden for en del af Den Europæiske Unions område, samtidig med at det ikke giver anledning til en sådan risiko inden for en anden del af dette område, skal denne domstol fastslå, at der er sket en krænkelse af den eneret, der var knyttet til varemærket, og udstede et påbud om ophør af den nævnte brug for hele Den Europæiske Unions område undtagen den del heraf, inden for hvilken det er konstateret, at der ikke foreligger en risiko for forveksling.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 7.9.2015.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 21. september 2016 — Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV mod Gregory Demey (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vredegerecht te Ieper — Belgien)

(Sag C-261/15) ⁽¹⁾

(Jernbanetransport — forordning (EF) nr. 1371/2007 — passagerers rettigheder og forpligtelser — fravær af rejsehjemmel — manglende berigtigelse inden for fristerne — strafferetlig overtrædelse)

(2016/C 419/25)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Vredegerecht te Ieper

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV

Sagsøgt: Gregory Demey

Konklusion

Artikel 6, stk. 2, sidste punktum, i tillæg A til konventionen om internationale jernbanebefordringer (COTIF) af 9. maj 1980, som ændret ved protokollen af 3. juni 1999 om ændring af COTIF i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1371/2007 af 23. oktober 2007 om jernbanepassagerers rettigheder og forpligtelser, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for nationale bestemmelser, hvorefter en person, som rejser med tog uden at være besiddelse af rejsehjemmel med henblik herpå, og som ikke berigtiger sin situation inden for de ved disse bestemmelser fastsatte frister, ikke har et kontraktforhold med jernbaneforetaget.

⁽¹⁾ EUT C 270 af 17.8.2015.